

**Projekt**

z dnia 13 listopada 2025 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR .....  
RADY MIASTA TARNOBRZEGA**

z dnia ..... 2025 r.

**w sprawie stwierdzenia braku właściwości do rozpatrzenia skargi**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) w związku z art. 229 pkt 3, art. 231 § 1 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z 2025 r. poz. 769), po zapoznaniu się z wynikami badania skargi, uchwala się, co następuje:

**§ 1.** Stwierdza się brak właściwości Rady Miasta Tarnobrzega do rozpatrzenia skargi Pana [...] <sup>1)</sup> na Dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego w Tarnobrzegu z dnia 6 października 2025 r. – z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

**§ 2.** Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Tarnobrzega do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

**Norbert Mastalerz**

---

<sup>1)</sup> Anonimizacja danych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t. j. Dz.U. z 2022 r. poz. 902 ze zm.)

## Uzasadnienie

Skarżący w dniu 7 października 2025 r. złożył do Podkarpackiego Kuratora Oświaty w Rzeszowie skargę na działalność dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego w Tarnobrzegu (dalej: „CKZ”). Podkarpacki Kurator Oświaty w Rzeszowie uznał się za niewłaściwego w sprawie i przekazał skargę Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

W dniu 3 listopada 2025 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji odbyła swoje posiedzenie i zapoznała się ze skargą, wysłuchała skarżącego oraz dyrektora CKZ, zasięgnęła opinii prawnej z Biura Obsługi Prawnej oraz informacji z Wydziału Edukacji i Zdrowia Urzędu Miasta Tarnobrzega.

W piśmie skarżącego zatytułowanym „Skarga na działania Centrum Kształcenia Zawodowego w Tarnobrzegu ul. Kopernika 5, w zakresie dyskryminacji ze względu na wiek i status emeryta wobec nauczyciela dyplomowanego” skarżący wnosi o podjęcie działań nadzorczych wobec CKZ w związku z nieprzedłużeniem z nim umowy o pracę, mimo posiadania przez niego pełnych kwalifikacji zawodowych i pedagogicznych oraz ponad 40-letniego doświadczenia w praktycznym nauczaniu zawodu, w szczególności w zakresie spawalnictwa. Skarżący informuje, że był zatrudniony w CKZ od 01.09.2003 r. do 27.10.2024 na pełny etat, a następnie (po przejściu na emeryturę) na podstawie umowy na czas określony do 31.08.2025 r. Skarżący liczył na dalsze zatrudnienie (na czas nieokreślony) tymczasem CKZ ogłosił nabór na stanowisko nauczyciela praktycznej nauki zawodu: technik spawalnictwa / technik mechanik (15/20 etatu). Informacja o naborze została zamieszczona m.in. w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Tarnobrzega. Skarżący nie zgłosił w naborze swojej kandydatury. W wyniku naboru zatrudniona została inna osoba – jedyny kandydat, który złożył ofertę w konkursie. Skarżący uważa, że decyzja o nieprzedłużeniu z nim umowy nosi znamiona dyskryminacji ze względu na wiek i status emeryta i narusza przepisy prawa oświatowego, zasady etyki zawodowej i politykę kadrową w jednostkach publicznych.

Ponadto skarżący informuje, że złożył do CKZ wniosek o udostępnienie informacji publicznej, który został zakwalifikowany (jego zdaniem niesłusznie) jako wniosek o udostępnienie informacji przetworzonej, oraz że otrzymał od dyrektora CKZ życzenia jubileuszowe z okazji 30 lat pracy, które w kontekście nieprzedłużenia umowy o pracę uważa za szydercze i pogłębiające poczucie nierównego oraz niegodnego traktowania. Skarżący poinformował też, iż w związku z zaistniałą sytuacją złożył do Sądu Pracy w Tarnobrzegu pozew domagając się odszkodowania za naruszenie przepisów prawa pracy i dyskryminację. Kopię pozwu skarżący załączył do skargi, wraz z innymi załącznikami. W trakcie posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji ustalono też, że wskutek interwencji skarżącego w CKZ wszczęta została kontrola przez Państwową Inspekcję Pracy.

Przedkładając skargę skarżący wniósł o:

- 1) podjęcie działań nadzorczych wobec CKZ Tarnobrzeg w zakresie polityki kadrowej i przestrzegania przepisów prawa;
- 2) zbadanie zgodności decyzji dyrektora z przepisami prawa oświatowego, zasadami etyki zawodowej oraz polityką kadrową w jednostkach publicznych;
- 3) weryfikację zgodności odpowiedzi CKZ Tarnobrzeg na zadane przez niego pytania i wnioski z obowiązującymi przepisami prawa
- 4) poinformowanie go o wynikach przeprowadzonej analizy.

Zgodnie z art. 223 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: „KPA”) organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych – rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości. Skarga jest jednak skierowana do niewłaściwego organu, dotyczy bowiem spraw, do których rozpatrzenia właściwe są inne organy i sąd. Ponadto skarżący do tych organów już się zwrócił, o czym poniżej:

Skarżący powiadomił Państwową Inspekcję Pracy o mających jego zdaniem miejsce w CKZ w Tarnobrzegu nieprawidłowościach w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712 z późn. zm.) Państwowa Inspekcja Pracy (dalej: „PIP”) jest organem powołanym do sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przepisów dotyczących legalności zatrudnienia i innej pracy zarobkowej w zakresie określonym w ustawie. Wobec powyższego

skarżący, powiadamiając PIP, zwrócił się w tej sprawie do właściwego organu. Rada Miasta Tarnobrzega nie jest natomiast organem powołanym do sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy i nie może wchodzić w kompetencje PIP. Wobec tego nie jest właściwa do podjęcia działań nadzorczych w zakresie wskazanym przez skarżącego w pkt 1 skargi.

Z kolei wniosek z pkt 2 skargi dotyczy zbadania zgodności z prawem decyzji dyrektora CKZ o nieprzedłużeniu zatrudnienia skarżącego. Skarżący wniósł jednak w tej sprawie pozew do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu – IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z art. 262 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz.277) spory o roszczenia ze stosunku pracy rozstrzygają sądy powszechne, zwane "sądami pracy". Wobec powyższego sprawę skarżącego, w tym zgodności z prawem decyzji dyrektora CKZ, rozpatrzy sąd pracy w postępowaniu toczącym się na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 z późn. zm.), natomiast Rada Miasta Tarnobrzega nie jest organem właściwym do rozpoznawania spraw z zakresu sporów pracowniczych i nie może rozstrzygać takich spraw, a w konsekwencji nie jest właściwa do załatwienia skargi w zakresie określonym wnioskiem nr 2 skarżącego.

Wniosek nr 3 skarżącego dotyczy weryfikacji zgodności odpowiedzi CKZ Tarnobrzeg na zadane przez niego pytania i wnioski z obowiązującymi przepisami prawa. Jednakże tryb udostępniania informacji publicznej regulują przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902, dalej: „UDIP”). Zgodnie z art. 16 ust. 2 UDIP odmowa udostępnienia informacji publicznej następuje w drodze decyzji administracyjnej, do której stosuje się przepisy KPA. Od decyzji odmawiającej udostępnienia informacji publicznej wnioskodawcy przysługuje odwołanie na podstawie art. 127 § 1 KPA. Zgodnie z art. 127 § 2 KPA właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. W sprawach uregulowanych w UDIP organem wyższego stopnia w stosunku do dyrektora szkoły jest organ prowadzący daną szkołę, którego kompetencję wykonuje organ wykonawczy – a więc w tym wypadku Prezydent Miasta Tarnobrzega (art. 17 pkt 3 KPA w zw. z art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2025 r. poz. 881) w zw. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, 1160), tak też: wyr. WSA w Gliwicach z 20 lipca 2021r., III SA/GI 509/21; wyr. WSA w Gdańsku z 12 stycznia 2022 r., II SA/Gd 501/21). Również więc i w tej części skargi właściwym jest inny organ, a nie Rada Miasta Tarnobrzega.

W doktrynie prawa administracyjnego wskazuje się, że postępowanie skargowe uregulowane w art. 221-240 KPA stanowi odrębny rodzaj postępowania i zostaje ono uruchomione tylko wtedy, gdy skarga nie daje podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego ani szczególnego, a także nie może stanowić podstawy wniesienia powództwa ani wniosku czy skargi zmierzających do wszczęcia postępowania sądowego (por. M. Jaśkowska, komentarz do art. 227 teza nr 1, w: M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A., Wróbel *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2024). Stosownie do art. 231 § 1 KPA jeśli organ nie jest właściwy do rozpatrzenia skargi, powinien przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Ponieważ zarzuty i wnioski skargi nie dotyczą spraw z zakresu kompetencji Rady Miasta Tarnobrzega, zatem – stosownie do art. 229 pkt 3 w zw. z art. 228 i art. 231 § 1 KPA należy uznać, że Rada Miasta Tarnobrzega nie jest organem właściwym do załatwienia tej skargi, natomiast właściwymi są:

- odnośnie pkt. 1 – Państwowa Inspekcja Pracy;
  - odnośnie pkt 2 – Sąd Rejonowy – Sąd Pracy;
  - odnośnie pkt 3 – Prezydent Miasta Tarnobrzega,
- o czym informuje się niniejszym skarżącego.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w zw. z art. 238 § 1 KPA.